

MVCRP0158PXJ

Ministr vnitra
Milan ChovanecDodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne: 26. 2. 2016

podpis:

V Praze dne 22. února 2016
Č.j.: MV-163463-4/VS-2015Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0562 r

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal pan nar. Constantine - Alžírsko, státní občan Alžírsko, trvale bytem: (dále jen „žadatel“), rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 11. 9. 2015, č.j.: VS-245/835.3/2-2014, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabytí a pozbytí státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále také „zákon o státním občanství“), vyhověno žádosti žadatele o udělení státního občanství České republiky, (dále jen „žádost“), a rozhodl t a k t o :

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á.**

O d ů v o d n ě n í :

I.

Prostřednictvím Úřadu městské části Praha 4 požádal žadatel o udělení státního občanství České republiky. Žadatel uzavřel dne 9. 9. 2006 manželství se státní občankou České republiky na základě kterého mu byl ode dne 30. 10. 2006 povolen trvalý pobyt na území České republiky. Ještě před uzavřením manželství se jim dne 2. 8. 2006 narodil syn státní občan České republiky. Žadatel je státním občanem Alžírsko.

Na území České republiky se žadatel zdržuje od roku 2005. Od data povolení k trvalému pobytu, tj. od 30. 10. 2006, byl zaměstnán pouze jednou na hlavní pracovní poměr v době od března 2013 do února 2014 jako uklízeč veřejných prostranství. V době od listopadu do prosince 2006 a od ledna do února 2007 byl osobou bez zdanitelných příjmů. V ostatním období, tj. od března 2007 do února 2013 a od března 2014 až do podání rozkladu, byl žadatel veden na úřadu práce v evidenci uchazečů o zaměstnání. Rodina žadatele (včetně dcery z předchozího vztahu jeho manželky) žijí v pronajatém bytě na adrese povoleného trvalého pobytu. Manželka žadatele je vedena na úřadu práce a nepobírá podporu v nezaměstnanosti. Rodina žadatele je příjemcem státního příspěvku na živobytí a na bydlení.

II.

V průběhu správního řízení o žádosti bylo zjištěno, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) a c) zákona o státním občanství.

K požadavku o předložení dokladu o pozbytí dosavadního státního občanství podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství je nutné konstatovat, že v souladu s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), se s nabytím účinnosti tohoto zákona dnem 1. 1. 2014 doklad o pozbytí státního občanství od žadatelů nevyžaduje.

Žadatel však nespĺňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. d) a e) zákona o státním občanství, které mohlo Ministerstvo vnitra žadateli prominout ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, z důvodů hodných zvláštního zřetele.

Ministerstvo vnitra důvody hodně zvláštního zřetele k prominutí nespĺnění výše uvedených zákonných podmínek neshledalo, a proto svým rozhodnutím ze dne 11. 9. 2015 žádost žadatele zamítlo.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra podal žadatel včasný rozklad, ve kterém vysvětluje, proč se nemohl dostavit na Ministerstvo vnitra k nahlížení do spisu před vydáním rozhodnutí o žádosti. Dále se se vyjadřuje k průběhu zkoušky ze dne 6. 1. 2014, kterou neprokázal před Úřadem městské části Praha 4 potřebnou znalost českého jazyka. K tomu žadatel doplňuje, že s manželkou mluví česky již deset let, česky mluví doma i s dětmi, všude se dorozumí a v uvedené souvislosti slibuje, že se bude v českém jazyce v budoucnu zlepšovat a zdokonalovat. Ve vztahu k pracovní integraci žadatel uvádí, že i přes velkou snahu nemohl sehnat zaměstnání s tím, že vždy po něm požadovali občanský průkaz, a protože jím nedisponuje, všude se na něj divně dívali s konstatováním, že se mu v případě pracovní možnosti ozvou. Žadatele velice trápí, že nemůže sehnat práci a živit celou rodinu s tím, že si jeho devítiletý syn dokonce myslí, že pokud tatínek nemá stejný občanský průkaz jako jeho maminka, že v České republice nezůstane. Celou rodinu to velice zasáhlo. Žadatel však věří, že pokud mu bude uděleno české státní občanství, že práci sežene co nejdříve. Závěrem rozkladu se omlouvá za zpoždění doložení dokladů, které po něm v souvislosti s podanou žádostí požadovalo Ministerstvo vnitra, čímž se správní řízení prodloužilo. Ministerstvu vnitra bylo spolu s rozkladem žadatele doručeno i vyjádření jeho manželky k zamítavému rozhodnutí, ve kterém uvádí, že doma s dětmi hovoří její manžel jen česky, a proto nepochopila, proč neuspěl u pohovoru z českého jazyka. Ze zamítavého rozhodnutí byla velice zklamaná a rovněž jejich syn. Problémy s prací trápí oba dva, a proto by byli rádi, pokud by manželovi bylo české státní občanství uděleno. Za oba dva slibuje, že se manžel ve znalosti českého jazyka zlepší.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti a důkazy, důležité pro rozhodnutí.

V průběhu správního řízení o žádosti bylo zjištěno, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) a c) zákona o státním občanství, neboť má v České republice povolen trvalý pobyt po dobu delší pěti let a po tuto dobu se zde převážně zdržuje a nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro trestný čin.

Nesplňuje však podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. d) a e) citovaného zákona, neboť před komisí Úřadu městské části Praha 4 neprokázal znalost českého jazyka v souladu s požadavky stanovenými vyhláškou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky, (dále jen „vyhláška MŠMT č. 137/1993 Sb.“), a v minulosti rovněž porušil povinnosti vyplývající ze zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění v České republice.

Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že prvoinstanční správní orgán napadené rozhodnutí dostatečně odůvodnil. Důvody zamítnutí žádosti, respektive neprominutí splnění výše citovaných zákonných podmínek, jsou z napadeného rozhodnutí zřejmé.

K nesplnění podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství, ministr vnitra uvádí, že dle vyhlášky MŠMT č. 137/1993 Sb., prokáže žadatel pohovorem znalost českého jazyka, jestliže je schopen plynně a jazykově správně reagovat na otázky vztahující se k běžným situacím denního života a umí ústně sdělit obsah textu z denního tisku. Přestože žadatel v rozkladu, stejně jako jeho manželka ve vyjádření k zamítavému rozhodnutí, uvádí, že se žadatel dorozumí, před Úřadem městské části Praha 4 dne 6. 1. 2014 znalost českého jazyka neprokázal. Ze záznamu o pohovoru, kterým byla ověřena znalost českého jazyka, vyplývá, že žadatel nebyl schopen plynule reagovat, odpovídal pouze heslovitě, nebyl schopen komunikace v českém jazyce, slova neskloňoval a nečasoval a má velice slabou slovní zásobu. Rovněž nebyl schopen sdělit obsah přečteného novinového článku.

Součástí státoobčanského spisu je žádost žadatele ze dne 20. 1. 2015 o prominutí nesplněné podmínky prokazování znalosti českého jazyka (list č. 29 státoobčanského spisu), ve které kromě slibu věrnosti České republice a plnění všech zákonných povinností, uvádí, že zde žije s celou svojí rodinou, včetně nevlastní dcery, kterou vychovává, jako by byla jeho vlastní. Proto chce mít státní občanství České republiky, aby měl dobrou práci, a aby tu zůstal se svojí rodinou a staral se o ni.

V souladu s výše uvedeným ministr vnitra konstatuje, že splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství lze prominout dle ustanovení § 11 odst. 4 tohoto zákona pouze v případech hodných zvláštního zřetele. V rozkladu žadatel sice slibuje nápravu v podobě zdokonalení se v českém jazyce, ovšem až po udělení státního občanství České republiky. Ministr vnitra však nemůže tento požadavek žadatele akceptovat, stejně jako v případě ostatních žadatelů, neboť ten musí nejdříve prokázat znalost českého jazyka, na jejímž základě mu poté může být případně české státní občanství uděleno. Požadavek dostatečné znalosti českého jazyka, jehož naplnění není v případě žadatele ztíženo tělesným handicapem či mentální úrovní, což by mohlo být pro objektivní příčinu důvodem k prominutí nesplněné podmínky, je základní a nezbytně nutnou podmínkou pro jeho sociální integraci do zdejší společnosti. Náležitou znalost českého jazyka lze zvláště u cizinců žádajících o udělení českého státního občanství důvodně požadovat, neboť znalost jazyka, kterým se v daném státě hovoří, je jedním ze znaků úzkého, faktického a trvalého vztahu, který by měl mezi státem a jeho státními občany dle mezinárodního práva existovat. Ministr vnitra v uvedené souvislosti konstatuje, že žadatel se zdržuje v České republice od roku 2005, a vzhledem k tomu, že učinil tento závažný krok a rozhodl se žít v cizí zemi, měl by mít i snahu naučit se alespoň základům českého jazyka. Žadatel však neprojevil žádnou vůli, nedoložil ani jeden doklad, z něhož by vyplývalo, že například navštěvuje kurzy českého jazyka. A přitom má vůči dalším cizincům, kteří žádají o udělení státního občanství České republiky, nesmírnou výhodu v tom, že jeho manželka i děti jsou státními občany České republiky, hovoří českým jazykem a žadateli by tak mohly být nápomocny, aby si osvojil řádně základy českého jazyka. Ministr vnitra proto nemůže přisvědčit námitce žadatele, že se všude dorozumí, neboť tuto ničím neprokázal, zejména při provedeném pohovoru před Úřadem městské části Praha 4, konaném dne 6. 1. 2014 – viz výše, kde je v provedeném záznamu mj. konstatováno, že žadatel nebyl schopen komunikace v českém jazyce a má velice slabou slovní zásobu. Žadateli tak ve zdokonalení se v českém jazyce zřejmě nepomohly ani takové skutečnosti jim uváděnými v rozkladu, že doma mluví s manželkou i dětmi výhradně česky, ani jeho roční působení mezi českými občany v rámci jeho pracovního zařazení u správy bytových objektů v Praze. Ministr vnitra v uvedené souvislosti zdůrazňuje, že znalost, respektive neznalost českého jazyka, je v případě žadatele základním limitujícím faktorem z hlediska možnosti uplatnění se na trhu práce a tedy završení integrace, a to integrace pracovní, kterou v případě žadatele není možné hodnotit kladně, když za více než deset let pobytu na území České republiky byl zaměstnán na hlavní pracovní poměr pouze po dobu cca 12 měsíců. Ministr vnitra rovněž nesouhlasí s vyjádřením žadatele, že překážkou pro jeho uplatnění na trhu práce je jeho cizí státní občanství, neboť z praxe je Ministerstvu vnitra, potažmo i ministru vnitra, známo, že na území České republiky pracuje s různým typem pobytu běžně statisíce cizinců.

K vyjádření žadatele v rozkladu, proč se nemohl dostavit na Ministerstvo vnitra k nahlížení do spisu před vydáním rozhodnutí o žádosti, ministr vnitra konstatuje, že uvedená skutečnost neměla žádný vliv na posouzení žádosti a odůvodnění vydaného napadeného rozhodnutí, neboť, jak již bylo žadateli prostřednictvím jeho manželky pracovníky Ministerstva vnitra sděleno, nahlížení a seznámení se se státoobčanským spisem před vydáním rozhodnutí je právem, nikoliv povinností účastníků řízení ve smyslu ustanovení § 38 správního řádu.

Přestože Ministerstvo vnitra v napadeném rozhodnutí konstatovalo, že žadatel nesplňuje rovněž podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, v podaném rozkladu se k uvedené skutečnosti vůbec nevyjádřil. Ačkoli žadatel do státoobčanského spisu nedoložil přehled vyúčtování záloh pojistného na veřejné zdravotní pojištění (dále jen „pojistné“), z předloženého potvrzení Všeobecné zdravotní pojišťovny (dále je „VZP“) ze dne 26. 3. 2015 vyplývá, že mu vznikl dluh na pojistném pouze v době, kdy byl veden u VZP v kategorii osob bez zdanitelných příjmů (1. 11. 2006 až 28. 2. 2007), s tím, že v říjnu 2008 bylo u žadatele promlčeno pojistné ve výši 3.808 Kč a penále ve výši 1.330 Kč. Přestože se v případě žadatele nejednalo o pochybení dlouhodobé (4 měsíce), bylo to patrně pouze z důvodu, že v období od března 2013 do února 2014 byl plátcem pojistného za žadatele jeho zaměstnavatel (správa bytových objektů Praha), a v ostatním období, tj. od března 2007 až do vydání potvrzení VZP, byl žadatel veden na úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání a pojistné za něj hradil stát. Ministerstvo vnitra neshledalo žádný důvod hodný zvláštního zřetele k prominutí nesplněné výše citované zákonné podmínky s tím, že s ohledem na nesplnění podmínky prokázání znalosti českého jazyka, by její prominutí bylo již nadbytečné. Ministr vnitra je v uvedené souvislosti zajedno s konstatováním Ministerstva vnitra v odůvodnění napadeného rozhodnutí, že lze na každém, kdo se uchází o udělení státního občanství České republiky právem požadovat, aby beze zbytku plnil základní povinnosti, platil veřejné dávky a jeho chování zde bylo transparentní a prosto všech pochybností.

Výše uvedené, tj., že žadatel nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství a současně, že nebyly v jeho případě shledány důvody hodné zvláštního zřetele pro její prominutí, pak ministr vnitra považuje pro zamítnutí žádosti za rozhodující a postačující. Žadatel navíc nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) tohoto zákona a ministr vnitra ani zde, zejména v kontextu výše uvedeného, neshledal důvody hodné zvláštního zřetele k prominutí výše citované zákonné podmínky ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství i s přihlédnutím ke skutečnosti, že žadatel nereagoval na výzvu Ministerstva vnitra uvedenou v jeho usnesení ze dne 19. 3. 2015, kterým bylo správní řízení o žádosti přerušeno do 16. 4. 2015, neboť nepožádal písemně o prominutí nesplnění výše citované zákonné podmínky, čímž logicky ani neuvedl žádné důvody k jejímu možnému prominutí.

Ministr vnitra tak neshledal rozklad za důvodný, ztotožnil se s rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 11. 9. 2015, č.j.: VS-245/835.3/2-2014, kterým byla žádost zamítnuta, a na návrh rozkladové komise rozhodl o zamítnutí rozkladu.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

